Категорія справи № **212/10339/25: Кримінальні справи (з 01.01.2019); Кримінальні правопорушення проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку; Воєнні злочини.**
Надіслано судом: **29.05.2026.** Зареєстровано: **30.05.2026.** Забезпечено надання загального доступу: **01.06.2026.**
Номер судового провадження: **1-кп/212/488/26**
Номер кримінального провадження в ЄРДР: **12022041460000145**

Справа №212/10339/2

1-кп/212/488/2

В И Р О К

І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

29 травня 2026 року м. Кривий Ріг

Покровський районний суд міста Кривого Рогу у складі: Головуючого судді - ОСОБА_1 , за участю секретаря судового засідання ОСОБА_2 , прокурорів Донецької обласної прокуратури ОСОБА_3 , ОСОБА_4 , захисника обвинуваченого ОСОБА_5 адвоката ОСОБА_6 , захисника обвинуваченого ОСОБА_7 адвоката ОСОБА_8 розглянувши у відкритому судовому засіданні у порядку спеціального судового провадження за відсутності обвинувачених (in absentia) кримінальне провадження № 12022041460000145 від 21 липня 2022 року за обвинуваченням:

ОСОБА_5 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , уродженця міста Первомайськ Луганської області, громадянина України, командира мотострілецької роти мотострілецького батальйону ІНФОРМАЦІЯ_2 , старшого лейтенанта з позивним «Привід/Скло», в силу ст.89 КК України раніше не судимого на території України, місця проживання: АДРЕСА_1 ,

у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.1 ст.28 ч.1 ст.438 КК України (в редакції станом на 13.07.2022 року),

ОСОБА_7 , ІНФОРМАЦІЯ_3 , уродженця міста Лисичанськ Луганської області, громадянина України, військовослужбовця ІНФОРМАЦІЯ_2 , з позивним « ОСОБА_9 », раніше не судимого на території України, місця проживання: АДРЕСА_2 ,

у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.1 ст.28 ч.1 ст.438 КК України (в редакції станом на 13.07.2022 року),

В С Т А Н О В И В:

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації (далі - РФ) проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військово операції», що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення ЗС РФ, інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань і регулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п.1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європ «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п.п.17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст.2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірним Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Згідно з ч.1 ст.4 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 року (далі - ЖК (IV)) особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держав громадянами яких вони не є.

Згідно зі ст.ст.27, 29 ЖК (IV) особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім`ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, в образ та цікавості натовпу. З урахуванням положень стосовно здоров`я, віку та статі, сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, має право поводитися з усіма ними однаково, без жодної дискримінації, зокрема стосовно раси, релігії або політичних переконань. Проте сторони конфлікту повинн застосовувати до осіб, що перебувають під захистом, таких заходів контролю чи безпеки, які будуть визнані за необхідні під час ведення війни. Сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поводження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності таких представників.

Положеннями ст.ст.31, 33 ЖК (IV) передбачено, що жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом. Пограбування забороняються. Репресалії стосовно осіб, які перебувають під захистом, та їхнього майна забороняються.

Відповідно до ст.47 ЖК (IV) особи, що перебувають під захистом, які знаходяться на окупованій території не будуть у жодному разі та жодним чином позбавлені переваг цієї Конвенції у зв`язку з будь-якими змінами, запровадженими стосовно керівних установ чи управління цією територією внаслідок її окупації, або у зв`язку з буд якою угодою, укладеною між властями окупованої території та властями окупаційної держави, або у зв`язку з анексією окупаційною державою всієї або частини окупованої території.

У свою чергу ст.147 ЖК (IV) передбачено, що серйозними порушеннями є дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції, зокрема нелегальне ув`язнення особи, що перебуває під захистом, та привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином безцільно.

Статтею 46 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, що є додатком до IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року (далі - Положення) визначено, що права, життя фізичних осіб і приватна власність повинні поважатися на окупованій території. Приватна власність не підлягає конфіскації.

Відповідно до ст.52 Положення, реквізиції у негрошовій формі та у формі послуг не вимагаються від жителів, окрім як для потреб окупаційної армії. Вони повинні бути пропорційними ресурсам країни та мати такий характер, щоб не накладати на населення обов`язок брати участь у військових діях проти своєї країни. Такі реквізиції послуги можуть вимагатися лише на підставі рішення командира окупованої місцевості.

Згідно з положеннями ст.75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року (далі - ДП I) тією мірою, якою їх торкається ситуація, зазначена у статті 1 цього Протоколу, з особами, які перебувають під владо сторони, що бере участь у конфлікті, і не користуються сприятливим ставленням згідно з Конвенціями або згідно з цим Протоколом, за всіх обставин поводяться гуманно, і вони, як мінімум, користуються захистом, передбаченим у цій статті, без будь-якої несприятливої різниці, заснованої на ознаках раси, кольору шкіри, статі, мови релігії чи віросповідання, політичних або інших переконань, національного чи соціального походження, майнового стану, народження чи іншого статусу або на яких-небудь інших подібних критеріях. Кожна сторона має з повагою ставитися до особи, честі, переконань та релігійних обрядів усіх таких осіб. Заборонені й будут залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів: а) насильство над життям, здоров`ям і фізичним та психічним станом осіб, b) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, е) погрози вчинит будь-яку з вищезазначених дій.

Відповідно до ст.8 (2)(a)(vii) Римського статуту МКС (далі - РС МКС) незаконне позбавлення волі є воєнним злочином. Відповідно до ст.8 (2)(b)(xiii) РС МКС захоплення майна ворога, крім випадків, коли таке захоплення настійно вимагаються воєнною необхідністю, є воєнними злочинами.

Збройне захоплення с. Стряпівка Соледарської міської громади Бахмутського району Донецької області почалося під час повномасштабного вторгнення РФ в Україну, та з липня 2022 року територія вказаного населеного пункту перейшла під контроль військовослужбовців ЗС РФ.

Громадяни України: ОСОБА_5 (позивний Привід/Скло), будучи старшим лейтенантом, командиром мотострілецької роти мотострілецького батальйону НОМЕР_1 мотострілецького полку НОМЕР_2 армійського корпусу НОМЕР_3 загальновійськової армії ІНФОРМАЦІЯ_4 та ОСОБА_7 (позивний Бумер), будучи військовослужбовце ІНФОРМАЦІЯ_2 , у першій половині липня 2022 року перебуваючи у тимчасово зайнятому АДРЕСА_3 , брали участь у вторгненні на територію України у складі російських окупаційних військ та усвідомлюючи свою участь у міжнародному збройному конфлікті, діючи умисно, у групі, в умовах збройного конфлікту та у зв`язку з ним вчинили нелегальне ув`язнення (незаконне позбавлення волі) цивільних осіб, що перебувають під захистом, а саме ОСОБА_10 та ОСОБА_11 , та привласнення (захоплення) приватного майна потерпілих, яке не виправдане воєнною необхідністю.

14 травня 2022 року у зв`язку з повномасштабним вторгненням на територію України підрозділів ЗС РФ, інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань і регулярних збройних формувань громадяни України ОСОБА_10 та ОСОБА_11 виїхали з місця проживання за адресою: АДРЕСА_3 до м. Бахмут Донецької облас де перебували до 27 травня 2022 року. У подальшому вказані цивільні особи перемістились на постійне місце мешкання за адресою: АДРЕСА_4 .

12 липня 2022 року громадяни України ОСОБА_10 та ОСОБА_11 прийняли рішення щодо поїздки до с. Стряпівка Соледарської міської громади Бахмутського району Донецької області з метою вивозу свійської тварини та особистого майна. Вранці 12.07.2022 ОСОБА_10 та ОСОБА_11 на автомобілі марки «Volkswagen Caddy номерний знак НОМЕР_4 , обладнаному причепом марки «АНТОР 4 8177» номерний знак НОМЕР_5 , вирушили до м. Бахмут Донецької області, де зібрали свої особисті речі та побутову техніку, які помістили до вказаного автомобіля, та вирушили до с. Стряпівка Соледарської міської громади Бахмутського району Донецької області.

У той же день, 12 липня 2022 року декілька невстановлених на даний час військовослужбовців ЗС РФ помітили ОСОБА_10 та ОСОБА_11 , які зупинились на автомобілі поблизу власного будинку за адресою: АДРЕСА_3 , та у порушення вимог ст.ст.27, 29, 31, 47 ЖК (IV), ст.75 ДП I здійснили їх нелегальне ув`язнення (незаконн позбавлення волі). При цьому вказані особи сіли до автомобіля ОСОБА_10 та, погрожуючи застосуванням вогнепальної зброї, перешкоджаючи потерпілим обирати за своєю волею місце знаходження, примусили ОСОБА_10 та ОСОБА_11 , які у складі Збройних Сил України чи інших військових формувань України не перебувал жодної зброї не мали, участі у бойових діях не брали, були одягнені у цивільний одяг, їхати до с. Володимирівка Соледарської міської громади Бахмутського району Донецької області.

У вечірній час 12 липня 2022 року громадянин України ОСОБА_7 (позивний « ОСОБА_9 »), будучи військовослужбовцем ІНФОРМАЦІЯ_2 , перебуваючи на території одного із приватних будинків села Володимирівка Соледарської міської громади Бахмутського району Донецької області, куди доставили ОСОБА_10 та ОСОБА_11 будучи озброєним вогнепальною зброєю та погрожуючи її застосуванням, усвідомлюючи, що перед ним цивільні особи, які на момент події у складі Збройних Сил України чи інших військових формувань України не перебували, жодної зброї не мали, участі у бойових діях не брали, до таких дій не готувалися і були одягнені у цивільни одяг та не мають можливості чинити опір, наказав поставити автомобіль марки «Volkswagen Caddy» номерний знак НОМЕР_4 , обладнаний причепом марки «АНТОР 4 8177» номерний знак НОМЕР_5 , до гаражу та відібрав ключі від вказаного автомобіля, документи і особисте майно ОСОБА_10 та ОСОБА_11 .

Після цього обвинувачений ОСОБА_7 , усвідомлюючи явну злочинність власних дій, наказав іншим військовослужбовцям ЗС РФ помістити ОСОБА_10 та ОСОБА_11 до підвального приміщення, не обладнаного для утримання людей, чим у групі з вказаними невстановленими військовослужбовцями ЗС РФ, у порушення вимог ст.ст.2 29, 31, 147 ЖК (IV), ст.75 ДП Протокол I умисно позбавив потерпілих можливості вільно пересуватись, протиправно перешкоджаючи останнім обирати за своєю волею місце знаходження, тобто, здійснив їх нелегальне ув`язнення (незаконне позбавлення волі). У вказаному підвальному приміщенні потерпілі ОСОБА_10 та ОСОБА_1 незаконно утримувались до ранку 13 липня 2022 року.

У ранковий час 13 липня 2022 року обвинувачений ОСОБА_7 , перебуваючи у приміщенні літньої кухні домоволодіння у селі Володимирівка Соледарської міської громади Бахмутського району Донецької області провів опитування потерпілого ОСОБА_10 , вивчаючи особисті документи та телефонну книгу мобільного телефон потерпілого, та висловлюючи при цьому погрози на адресу останнього.

У цей момент, 13 липня 2022 року, приблизно о 08.00-09.00 годині до вказаного будинку приїхав командир мотострілецької роти мотострілецького батальйону ІНФОРМАЦІЯ_2 обвинувачений ОСОБА_5 та долучившись до обвинуваченого ОСОБА_7 , діючи умисно, будучи озброєним вогнепальною зброєю, з метою перевірк потерпілого ОСОБА_10 на причетність до Сил оборони України, продовжили опитування останнього.

Після опитування у цей же день 13 липня 2022 року обвинувачений ОСОБА_7 спільно з обвинуваченим ОСОБА_5 пішли до гаражу, у який ввечері було поміщено автомобіль марки «Volkswagen Caddy» номерний знак НОМЕР_4 , яким на праві управління користувався потерпілий ОСОБА_10 , з причепом марки «АНТОР 4 8177 номерний знак НОМЕР_5 . Побачивши задовільний стан автомобіля та побутову техніку, яку загружено до вказаного автомобіля та причепу потерпілими, обвинувачений ОСОБА_7 спільно з обвинуваченим ОСОБА_5 , діючи умисно, групою осіб, у порушення законів та звичаїв війни, а саме ст.33 ЖК (IV), ст.ст.46, 52 Положенн прийняли рішення про залишення у себе вказаного приватного майна, тобто вчинили привласнення (захоплення) майна, яке не виправдане воєнною необхідністю, здійснене незаконним чином і безцільно.

У подальшому у вечірній час 13 липня 2022 року обвинувачений ОСОБА_5 , погрожуючи застосуванням вогнепальної зброї, наказав потерпілим ОСОБА_10 та ОСОБА_11 сісти до автомобіля марки «ВАЗ 2108» та, усвідомлюючи явну злочинність власних дій, у порушення вимог ст.ст.27, 29, 31, 47 ЖК (IV), ст.75 ДП Протоколу примусово відвіз їх до будівлі палацу культури у селі Володимирівка Соледарської міської громади Бахмутського району Донецької області, на території якого розташовувались військовослужбовці ЗС РФ, де потерпілих помістили до підвального приміщення, позбавивши можливості вільно пересуватись, протиправно перешкоджаюч обирати за своєю волею місце знаходження, тобто умисно, у групі з невстановленими військовослужбовцями ЗС РФ продовжив дії, спрямовані на їх нелегальне ув`язнення (незаконне позбавлення волі).

Враховуючи викладене, обвинувачені ОСОБА_7 та ОСОБА_5 , будучи військовослужбовцями ІНФОРМАЦІЯ_2 , діючи умисно, у групі осіб між собою та з іншими невстановленими військовослужбовцями ЗС РФ, в умовах збройного конфлікту та у зв`язку з ним, вчинили порушення законів та звичаїв війни, що передбаче міжнародними договорами, згода на обов`язковість яких надана Верховною Радою України, а саме нелегальне ув`язнення (незаконне позбавлення волі) цивільних осіб, що перебувають під захистом, а саме ОСОБА_10 та ОСОБА_11 , та привласнення (захоплення) приватного майна потерпілих, яке не виправдане воєнною необхідністю чим порушили вимоги ст.ст.27, 29, 31, 33, 47, 147 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 року, ст.ст.46, 52 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, що є додатком до IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року, ст.75 Додаткового протоколу до Женевськи конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08 червня 1977 року.

Судовий розгляд у межах даного кримінального провадження здійснювався за відсутності обвинуваченими (in absentia).

Відповідно до положень ч.5 ст.374 КПК України, у разі ухвалення вироку за наслідками кримінального провадження, у якому здійснювалося спеціальне досудове розслідування або спеціальне судове провадження (in absentia), суд окремо обґрунтовує, чи були здійснені стороною обвинувачення всі можливі передбачені законом заход щодо дотримання прав підозрюваного чи обвинуваченого на захист та доступ до правосуддя з урахуванням встановлених законом особливостей такого провадження.

Відповідно до ч.2 ст.7 КПК України зміст та форма кримінального провадження за відсутності підозрюваного або обвинуваченого (in absentia) повинні відповідати загальним засадам кримінального провадження, зазначеним у частині першій цієї статті, з урахуванням особливостей, встановлених законом.

Положення закону щодо здійснення спеціального досудового розслідування та спеціального судового провадження не визнані неконституційними і є такими, що узгоджуються зі стандартами, визначеними у Резолюції (75) 11 Комітету Міністрів Ради Європи щодо критеріїв, які регламентують провадження, що здійснюється з відсутності обвинуваченого. Так відповідно до рекомендацій Комітету Міністрів Ради Європи важливою умовою застосування спеціального досудового розслідування та спеціального судового розгляду є те, щоб під час спеціального досудового розслідування або спеціального судового провадження було забезпечено процесуальні прав та гарантії осіб, які беруть участь у кримінальному провадженні, зокрема, право обвинуваченого бути поінформованим належним чином про дату слухання справи та про своє право на законне чи інше представництво в суді.

Повістки про виклик обвинувачених, повідомлення їм про підозру, повідомлення про початок здійснення спеціального досудового розслідування надсилались та публікувались відповідно до вимог КПК України шляхом публікування на офіційному вебсайті Офісу Генерального прокурора та на стадії судового розгляду - на офіційном вебсайті Покровського районного суду міста Кривого Рогу, а також у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження - у газеті Голос України в рубриці Оголошення, а копії процесуальних документів, що підлягали врученню обвинуваченим на виконання вимог ч.2 ст.297-5 КПК України направлялись ї захисникам. Будь-які клопотання від обвинувачених на адресу суду не надходили.

Дорученням для надання безоплатної вторинної правової допомоги особі № 003-050000871 від 09 червня 2025 року, виданого на підставі постанови старшого слідчого відділу розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту СУ ГУНП в Донецькій області від 09 червня 2025 року, призначено адвоката ОСОБА_6 у межа процесуальних прав і обов`язків, визначених ст.ст.46, 47 КПК України, для забезпечення безоплатної вторинної правової допомоги (здійснення захисту) обвинуваченому ОСОБА_5 .

Дорученням для надання безоплатної вторинної правової допомоги особі № 003-050000862 від 09 червня 2025 року, виданого на підставі постанови старшого слідчого відділу розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту СУ ГУНП в Донецькій області від 09 червня 2025 року, призначено адвоката ОСОБА_12 межах процесуальних прав і обов`язків, визначених ст.ст.46, 47 КПК України, для забезпечення безоплатної вторинної правової допомоги (здійснення захисту) обвинуваченому ОСОБА_7 .

Ухвалою слідчого судді Заводського районного суду міста Кам`янське від 25 серпня 2025 року надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування стосовно обвинуваченого ОСОБА_5 , оскільки він перебуває на тимчасово окупованій території України і інкримінований йому злочин та поведінка підпадали під вимоги ч. ст.297-1 КПК України.

Ухвалою слідчого судді Заводського районного суду міста Кам`янське від 25 серпня 2025 року надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування стосовно обвинуваченого ОСОБА_7 , оскільки він перебуває на тимчасово окупованій території України і інкримінований йому злочин та поведінка підпадали під вимоги ч. ст.297-1 КПК України.

З огляду на зазначене, орган досудового розслідування вжив всіх можливих передбачених КПК України заходів для виклику обвинувачених, щоб забезпечити останнім можливість безпосередньо та через наданих захисників реалізовувати права підозрюваних на стадії досудового розслідування, а відповідно до вимог ч.4 ст.46 КП України, ст.42 КПК України, п.8 ч.2 ст.51 КПК України та ч.2 ст.297-5 КПК України реалізацію прав підозрюваних (обвинувачених) здійснювали їх захисники, які отримували необхідні процесуальні документи, знайомились з матеріалами кримінального провадження.

Крім цього, згідно з ухвалою Покровського районного суду міста Кривого Рогу від 27 лютого 2026 року відносно обвинувачених здійснювалось спеціальне судове провадження.

В ході судового розгляду за дорученням для надання безоплатної вторинної правової допомоги особі № 003-040011993 від 06 листопада 2025 року, виданого на підставі ухвали судді Покровського районного суду міста Кривого Рогу від 05 листопада 2025 року, призначено адвоката ОСОБА_8 у межах процесуальних прав і обов`язкі визначених ст.ст.46, 47 КПК України, для забезпечення безоплатної вторинної правової допомоги (здійснення захисту) обвинуваченому ОСОБА_7 .

У судових засіданнях приймав участь захисник обвинуваченого ОСОБА_5 адвокат ОСОБА_6 , який здійснював захист на стадії досудового розслідування і обізнаний з матеріалами кримінального провадження від початку спеціального досудового розслідування, про здійснення якого не заперечував.

Також, у судових засіданнях приймав участь захисник обвинуваченого ОСОБА_7 адвокат ОСОБА_12 , який здійснював його захист на стадії досудового розслідування і обізнаний з матеріалами кримінального провадження від початку спеціального досудового розслідування, якого вподальшому було замінено ухвалою суду н адвоката ОСОБА_8 , який продовжив здійснювати безперервний захист обвинуваченого на стадії судового розгляду після повного ознайомлення з матеріалами кримінального провадження.

Крім того, судом також вживалися заходи щодо виклику обвинувачених для забезпечення їх доступу до правосуддя, у зв`язку із чим на кожне судове засідання останні викликались у порядку ст.323 КПК України шляхом опублікування повісток про виклик у газеті Голос України, а також на офіційному сайті Покровського районного суд міста Кривого Рогу та сайті Офісу Генерального прокурора.

Таким чином, суд вважає, що наявні у справі документи свідчать про відмову обвинувачених ОСОБА_5 та ОСОБА_7 , які повинні знати про розпочате кримінальне провадження, від здійснення свого права предстати перед українським судом за діяння вчинені на території суверенної України та захищати себе безпосередньо в таком суді, а так само свідчать про наміри обвинувачених ухилитися від правосуддя держави Україна, що суд оцінює як реалізацію ОСОБА_5 та ОСОБА_7 їх невід`ємного права на свободу від самозвинувачення чи самовикриття (п/п. «g» п.3 ст.14 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права, ст.63 Конституції України), як одну ключових гарантій презумпції невинуватості.

Враховуючи наведене, з урахуванням здійснення у цьому кримінальному провадженні спеціального досудового розслідування та спеціального судового провадження, суд вважає, що було вжито всіх достатніх заходів з метою дотримання прав ОСОБА_5 та ОСОБА_7 як підозрюваних, так і обвинувачених на захист та доступ д правосуддя, а отже відповідно до вимог ст.323 КПК України наявні достатні правові підстави для розгляду даного кримінального провадження за правилами спеціального судового провадження.

Зважаючи на специфіку спеціального судового провадження (ч.3 ст.323 КПК України), суд, зберігаючи неупередженість та безсторонність, надає особливого значення охороні прав та законних інтересів обвинувачених, як учасників кримінального провадження, яке відбувається за їх відсутності, забезпеченню повного та неупереджено судового розгляду з тим, щоб до обвинувачених була застосована належна правова процедура в контексті приписів ст.2 КПК України з дотриманням всіх загальних засад кримінального провадження з урахуванням особливостей, встановлених виключно законом. Ці особливості вимагають від суду прискіпливої оцінки кожного поданог обвинуваченням доказу, а отже поріг вимогливості до доказування у даному випадку має бути підвищений.

Суд вважає загальновідомими і такими, що не потребують доказування в межах даного кримінального провадження факти того, що тимчасова окупація частини території України, яка розпочалася із збройного конфлікту, викликаного військовою агресією РФ, починаючи з 20 лютого 2014 року та повномасштабне вторгнення ЗС РФ т інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань на територію України 24 лютого 2022 року, а також анексія з боку РФ частини території України, які не заперечуються владою РФ є міжнародним збройним конфліктом.

Винуватість обвинуваченого ОСОБА_5 та ОСОБА_7 у вчиненні інкримінованого їм кримінального правопорушення повністю доводиться сукупністю зібраних в кримінальному провадженні та досліджених в судовому засіданні доказів, наданих стороною обвинувачення.

Так, допитана в судовому засіданні потерпіла ОСОБА_11 суду пояснила, що 12 липня 2022 року вони з її рідним дядьком ОСОБА_10 виїхали з села Кіровка до села Стряпівка за адресою Робоча, 38, де вони жили і тримали господарство до початку бойових дій. На той момент вони думали, що то була сіра зона, оскільки декілька дні тому вони теж туди приїздили, забрили свої речі, тварин і нікого там не було. Блокпост був на Лисичанській трасі, на перехресті міста Соледара в бік їх селища, хто був на блокпості не знає, вони не представлялись, думає, що то були українці. Біля будинку їх зустріла людина з автоматом, їх попросили вийти і показати документи. Вон пред`явили паспорта і їх їм віддали, але потім коли підійшов командир, то у них забрали документи, телефони, планшет та не повернули. Вони з дядьком приїхали туди на своєму автомобілі Volkswagen Caddy, у ньому були їх речі, пральна машина, пилосос, мікрохвильова піч, деякі речі з одягу, посуд. Автомобіль юридично належать брату ОСОБА_13 , але фактично ним користувався її дядько ОСОБА_10 . Людині з автоматом явно сподобалося те, що було в машині. В їх машину сіли дві людини у військовій формі і вони проїхали до наступного будинку, до сусідів. Там їх завели до літньої кухні, почали питати хто вони, навіщо приїхали, чи знають хто вони. Військов сказали, що вони з ЛНР. Один з цих військових мав позивний ОСОБА_14 , а другого імені вона не пам`ятає. Ніхто з них не представлявся, прізвища або імена не казали. Їх машину забрали і загнали у гараж сусіднього будинку, а їм дозволили взяти лише верхній одяг і закрили їх у підвалі. Підвал знаходився в приватному будинку, бу розрахований на зберігання консервації, він був сирий, холодний, туди занесли декілька старих диванів, на одному з яких вони спали, туалету не було. Там протримали ніч, а зранку посадили у іншу машину, марку не пам`ятає, і вивезли їх з дядьком до іншого місця, до клубу в селі Володимирівка. Там їх протримали десь 4 години, потім відвезли у підвал в інший клуб. Там тримали ще добу, неодноразово допитували хто вони і що вони робили у місці, у яке приїхали. Після чого їм наділи пов`язки на очі і кудись вивезли, закрили у приміщенні десь з десятком чоловіків і там вони провели ніч. Як їм сказали, це був колись банк. Там вони провели тиждень, потім пов`язками на очах їх знов перевезли до іншого місця, де протримали ще десь тиждень. Після чого їх вивезли в поле з мішками на головах, де і покинули. Її дядько знав цю місцевість, тому вони пішли в бік міста Соледар. Дорога зайняла 5 днів, поки їх знову не піймали у посадці військові, одягли пов`язки на очі і привезли до поліції місто Первомайськ. Там вони дали номер телефону її матері, з нею зв`язались, вона через месенжер Вайбер переслала фото їх закордонних паспортів, які в поліції роздрукували, поставили печатки і віддали їм. На печатках було написано «ЛНР». Впродальшому їх автобусом привезли до ЖД вокзалу, де погрузили у плацкартні вагони вивезли до Росії. У Санкт-Петербурзі в дядька були родичі, які змогли переправити їм їх закордонні паспорти і вони через Білорусію повернулись в Україну. На досудовому слідстві вона впізнала обвинувачених ОСОБА_15 та ОСОБА_16 по фото. Саме вони заглядали до їх автомобіля, а потім наказали поставити його у гараж і зачинил їх у підвалі. З її матір`ю вони вийшли на зв`язок, вже коли були у поліції ЛНР і саме тоді мати дізналась, що їх викрали і звернулась до поліції на території України. Покарати обвинувачених просить суворо.

Потерпілий ОСОБА_10 суду пояснив, що у кінці травня 2022 року вони виїхали з села Стряпівка Донецької області залишивши там велике господарство і худобу. Виїхали до родичів в село Крута Балка в Дніпропетровській області. Пізніше намагались повернутись, але там вже були бої і дорога до села була замінована. Пізніше, в односельчан вони дізнались, що дорога до ОСОБА_17 вже вільна від мін і вони декілька разів туди з`їздили, вивозили худобу і речі. На початку липня 2022 року вони вивезли останніх свиней, але там залишилась лише птиця. 12 липня 2022 року він та його племінниця ОСОБА_11 поїхали до Стряпівки, по дорозі заїхали у місто Бахмут квартиру матері, забрали деякі речі та побутову техніку, все погрузили в машину ОСОБА_18 та причеп. На виїзді з міста Соледар їх зупинили українські військові, він визначив це по їх формі, сказали, що можна їхати. Вони поїхали далі, біля свого двору побачили військових у камуфляжній формі з красними пов`язками на руках т ногах, він зрозумів, що вони з РФ. Військові наказали проїхати трохи далі і вийти з машини. На зустріч вийшов ще один військовий, до якого зверталися як " ОСОБА_9 ". Це чоловік десь 170 см зростом, небритий з чорним волоссям та круглим обличчям. По спілкуванню він зрозумів, що " ОСОБА_9 " старший. "Бумер" наказав, що вони загнали машину в бокс, наказав віддати документи і ключі від автомобіля, які він більше не бачив. В них також забрали телефони та планшет. Далі їх завели у двір, спустили у підвал, де вони переночували. Це був звичайний підвал для зберігання овочів, там був старий диван, було сиро та холодно. Наступного ранку їм дал можливість скористатись туалетом, а потім приїхав ще один військовий, як він зрозумів, що приїхав ще старший, всі до нього зверталися " ОСОБА_19 ". Це був худорлявий чоловік, трохи вищий за «Бумера», з автоматом. Вони зайшли у літню кухню, через 10-15 хвилин його покликав «Бумер», почав питати хто вони такі, як відношення мають до ЗСУ. Після цього « ОСОБА_19 » посадив їх у свій автомобіль «Жигуль» та відвіз їх до клубу в село Володимирівка, завів у підвальне приміщення, де вони пробули до 17-18 години вечора. Після цього « ОСОБА_19 » знову посадив їх у той же автомобіль та повіз через ОСОБА_20 у місто Первомайськ у клуб, де ї знову посадили у підвальне приміщення, де вони провели десь добу. В цей час до них декілька разів приходили, питали, хто вони такі, яке мають відношення до ЗСУ, як потрапили у село Стряпівку. У подальшому ОСОБА_21 посадили в машину, а його закрили в багажник та повезли в місто Алчевськ. Дороги вони не бачили, в ни постійно були пов`язки на очах, але він добре знав місцевість і зорієнтувався. «Бумер» його запевняв, що вони поїдуть до Первомайськ, там розберуться, а потім повернуться і заберуть свій автомобіль. Але цього не сталось, їх вивезли в РФ як і розповідала ОСОБА_21 . Автомобіль Volkswagen Caddy він та його сестра разом придбали н зароблені з господарства кошти, працюючи у селі Стряпівка. За домовленістю зареєстрували автомобіль на сина його сестри - ОСОБА_13 , але фактично він ним не користувався. Обличчя військових РФ він бачив лише на початку, коли їх зупинили біля будинку, впізнав потім по відео та фото чоловіків, яких називали «Бумер» т «Стекло», справжніх їх імен він не знав, вподальшому їх скрізь перевозили у пов`язках на очах і вони вже нікого не бачили. Покарати обвинувачених просить суворо.

Крім показів потерпілих на підтвердження провини обвинувачених стороною обвинувачення надано, а судом безпосередньо досліджено також наступні письмові докази:

- витяг з Єдиного реєстру досудових розслідувань, згідно якого 21 липня 2022 року внесені відомості про кримінальне правопорушення, за правовою кваліфікацією ч.1 ст.28 ч.1 ст.438 КК України № 12022041460000145 за заявою ОСОБА_22 за фактом незаконного ув`язнення цивільних осіб ОСОБА_13 та ОСОБА_10 , а тако привласнення їх приватного майна військовослужбовцями РФ (т.2 а.к.п.43-44);

- протокол огляду від 20 вересня 2024 року публікації, розміщеної у вільному доступі в мережі Інтернет на сайті Вільне радіо під заголовком Потрапили в полон, бо окупанти захотіли машину: історія фермерів з Донеччини, які змогли вибратись з окупації. В ході огляду публікації встановлено, що вона містить інтерв`ю потерпіли ОСОБА_10 , а також відеозапис відеохостінгу youtube під назвою: У Бахмутському районі окупанти взяли в полон двох цивільних. Що кажуть їхні родичі, при відтворенні якого встановлено, що на ньому зображено двох чоловіків у військовій формі, які розповідають як затримали двох фермерів чоловіка і жінку (т.2 а.к.п.45-63). Д вказаного протоколу долучено відеозапис, який відтворено у судовому засіданні, з якого судом встановлено, що на фоні автомобіля Volkswagen Caddy обвинувачені ОСОБА_5 та ОСОБА_7 розповідають про те, як вони затримали потерпілих, а саме двох фермерів чоловіка та жінку на автомобілі, які маскувались під цивільних;

- протокол пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 10 квітня 2025 року з фото таблицею, в ході якого потерпілий ОСОБА_10 серед пред`явлених чотирьох фотознімків чоловіків, впізнав чоловіка на фото № 2 як військового з позивним ОСОБА_9 , якого він бачив 12 липня 2022 року у вечірній час у селі Володимирівк Донецької області, який був командиром та наказав віддати ключі від автомобіля, відібрав речі та документи та наказав помістити їх у підвальне приміщення, де їх утримували до 13 липня 2022 року. «Бумер» був зі зброєю та погрожував зброєю, коли вимагав ключі та документи. Згідно довідки до протоколу, на фото під № 2 зображени ОСОБА_7 (т.2 а.к.п.29-31);

- протокол пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 10 квітня 2025 року з фото таблицею, в ході якого потерпілий ОСОБА_10 серед пред`явлених чотирьох фотознімків чоловіків, впізнав чоловіка на фото № 3 як військового з позивним ОСОБА_19 якого він бачив вранці ІНФОРМАЦІЯ_5 у селі Володимирівка Донецьк області, де його та ОСОБА_11 утримували у підвалі, який потім доставив їх до приміщення ДК села Володимирівка, а потім до приміщення ДК міста Первомайськ. Вказаний військовий погрожував зброєю та був командиром, оскільки надавав накази про утримання потерпілого та ОСОБА_11 . Згідно довідки до протоколу, на фото п № 3 зображений ОСОБА_5 (т.2 а.к.п.32-34);

- протокол пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 10 квітня 2025 року з фото таблицею, в ході якого потерпіла ОСОБА_11 серед пред`явлених чотирьох фотознімків чоловіків, впізнала чоловіка на фото № 2 як військового з позивним ОСОБА_23 , якого вона бачила на наступний день після її затримання, який бу старший та причетний до затримання, оскільки віддавав накази не відпускати її та дядька і не віддавати їх автомобіль. Згідно довідки до протоколу, на фото під № 2 зображений ОСОБА_5 (т.2 а.к.п.36-38).

- протокол пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 10 квітня 2025 року з фото таблицею, в ході якого потерпіла ОСОБА_11 серед пред`явлених чотирьох фотознімків чоловіків, впізнала чоловіка на фото № 4 як військового з позивним ОСОБА_9 , якого вона бачила 12 липня 2022 року під час затримання, який бу головним та причетний до її затримання. Згідно довідки до протоколу, на фото під № 4 зображений ОСОБА_7 (т.2 а.к.п.39-41).

- протокол огляду від 10 квітня 2025 року за участі потерпілого ОСОБА_10 , «CD-R» диску на якому записані файли, у тому числі відео файл з назвою У Бахмутському районі окупанти взяли в полон двох цивільних. Що кажуть їхні родичі, який було отримано в ході огляду від 20 вересня 2024 року. В ході огляду, потерпілий ОСОБА_2 заявив, що на відеозаписі зображено його та ОСОБА_11 особисті речі, які розкидані по землі. Також, автомобіль біля якого перебувають двоє чоловіків у військовій формі, це автомобіль марки Volkswagen Caddy, д/н НОМЕР_4 , на якому він та Чепурна приїхали в с. Стряпівка Бахмутського району Донецької області та яким 12.07.202 року заволоділи невстановлені особи з вогнепальною зброєю. Також, ОСОБА_10 зазначив, що чоловік без головного убору, з коротким темним волоссям та бородою - це бойовик з позивним «Бумер», який був командиром військових, які здійснили їх затримання, та який 12.07.2022 року у вечірній час зустрів їх та з погрозо застосування зброї відібрав у ОСОБА_10 та ОСОБА_11 документи, особисті речі, а також ключі від вищевказаного автомобіля, після чого наказав помістити їх у підвальне приміщення приватного будинку у с. Володимирівка Донецької області, де їх утримували до 13.07.2022 року. Інший чоловік з кепкою на голові та в бронежилеті - ц бойовик з позивним « ОСОБА_19 », якого 13.07.2022 року в ранці зустрів військовий з позивним « ОСОБА_9 », якому було відомо про затримання цивільних осіб та заволодіння їх особистими речами та автомобілем. Військовий з позивним « ОСОБА_19 » також був командиром, але вищим ніж «Бумер». Військовий з позивним ОСОБА_19 » 13.07.2022 року примусово помістив ОСОБА_10 та ОСОБА_11 до свого автомобіля та з погрозою застосування зброї відвіз до приміщення дому культури у с. Володимирівка Донецької області де за його наказом останніх протримали до вечора 13.07.2022 року. Після чого військовий з позивним « ОСОБА_19 » з погрозо застосування зброї у вечірній час 13.07.2022 року на власному автомобілі відвіз їх до приміщення дому культури у м. Первомайськ Луганської області де останніх утримували у підвальному приміщенні до вечора 14.07.2022 року (т.2 а.к.п.93-96);

- протокол огляду від 10 квітня 2025 року, проведеного за участі потерпілої ОСОБА_11 , «CD-R» диску з відео файлом з назвою У Бахмутському районі окупанти взяли в полон двох цивільних. Що кажуть їхні родичі, який було отримано в ході огляду від 20 вересня 2024 року. В ході огляду, потерпіла ОСОБА_11 заявила, що н відеозаписі зображено її та ОСОБА_10 особисті речі, які розкидані по землі. Також, автомобіль біля якого перебувають двоє чоловіків у військовій формі, це автомобіль марки Volkswagen Caddy, д/н НОМЕР_4 , на якому вона та ОСОБА_10 приїхали в с. Стряпівка Бахмутського району Донецької області та яким 12.07.2022 рок заволоділи невстановлені особи з вогнепальною зброєю. Також, ОСОБА_11 зазначила, що чоловік без головного убору, з коротким темним волоссям та бородою - це бойовик з позивним «Бумер», якого вона побачила 12.07.2022 року у вечірній час, коли її та дядька було доставлено у сусіднє село від с.Стряпівка та поміщено у підвальн приміщення, де їх утримували. Вказаний військовий був старшим серед військових та приймав рішення про їх утримання у підвальному приміщенні. А чоловік з кепкою на голові та в бронежилеті - це бойовик з позивним « ОСОБА_23 », якого вона побачила вранці 13.07.2022 року під час утримання її та дядька у сусідньому селі ві с.Стряпівка Донецької області. Вказаний військовий причетний до її та дядька затримання та утримання, оскільки останній був старшим серед військових та забороняв їх відпускати, а також віддавати транспортний засіб (т.2 а.к.п.97-100);

- протокол огляду від 20 вересня 2024 року, проведеного за участю спеціаліста ОСОБА_25 за допомогою браузера Google встановлено посилання на публікацію на сайті Вільне радіо під заголовком Вдалося впізнати 2 бойовиків, які під Соледаром полонили цивільних та забрали авто (розслідування). У ході огляду публікац встановлено, що журналісти змогли ідентифікувати обох бойовиків, яких упізнав по відео фермер ОСОБА_26 та дізнатися про їх біографію з соцмереж, сайтів знайомств та бази «Миротворець». Було встановлено факти біографії та особу бойовика з позивним ОСОБА_9 , яким виявився ОСОБА_27 , а також другого бойовика з позивни ОСОБА_19 , яким є ОСОБА_28 (т.2 а.к.п.101-117);

- відповідь Головного управління розвідки Міністерства оборони України від 08 січня 2025 року, згідно якої встановлені анкетні дані ОСОБА_7 , ІНФОРМАЦІЯ_6 , який з 25.12.2022 року є командиром 2 артилерійського взводу 1 артилерійської батареї артилерійського дивізіону НОМЕР_1 окремої мотострілецької бригади НОМЕР_ загальновійськової армії ІНФОРМАЦІЯ_4 , капітан, ймовірно використовує позивний ОСОБА_9 . Станом на 02.07.2022 року військовослужбовець НОМЕР_1 мотострілецького полку НОМЕР_2 армійського корпусу НОМЕР_3 загальновійськової армії ІНФОРМАЦІЯ_4 . Встановлені анкетні дані ОСОБА_5 , ІНФОРМАЦІЯ_7 , який 25.12.2022 року є командиром ІНФОРМАЦІЯ_8 , майор, ймовірно використовує позивний ІНФОРМАЦІЯ_9 , на 03.03.2022 року командир мотострілецького батальйону НОМЕР_7 (т.2 а.к.п.117-118);

- протокол огляду від 11 лютого 2025 року за участю спеціаліста ОСОБА_25 «CD-R» диску, на який в ході огляду від 20.09.2024 року було збережено відеофайл під назвою: У Бахмутському районі окупанти взяли в полон двох цивільних. Що кажуть їхні родичі. У ході огляду за допомогою принтера було здійснено сканування відповіді ГУР МОУ № 222/10Д/147 від 08.01.2025 року з графічним зображенням громадянина України ОСОБА_7 , ІНФОРМАЦІЯ_6 , після чого файл формату «pdf» з назвою ОСОБА_16 було збережено на робочому столі ноутбуку «ASUS». Далі, за допомогою переносного дисководу на оптичний диск CD-R було записано відеофайл під назво У Бахмутському районі окупанти взяли в полон двох цивільних. Що кажуть їхні родичі та файл у форматі «pdf» під назвою ОСОБА_16 . Вказаний диск, з метою подальшого проведення судової портретної експертизи у вказаному кримінальному провадженні, упаковано в паперовий конверт (т.2 а.к.п.120-121);

- протокол огляду від 11 лютого 2025 року, проведеного за участю спеціаліста ОСОБА_25 «CD-R» диску, на який в ході огляду від 20.09.2024 року було збережено відеофайл під назвою: У Бахмутському районі окупанти взяли в полон двох цивільних. Що кажуть їхні родичі. У ході огляду за допомогою принтера було здійснен сканування відповіді з ГУР МОУ № 222/10Д/147 від 08.01.2025 року з графічним зображенням громадянина України ОСОБА_5 , ІНФОРМАЦІЯ_7 , після чого файл формату «pdf» з назвою ОСОБА_15 було збережено на робочому столі ноутбуку «ASUS». Далі, за допомогою переносного дисководу на оптичний диск CD-R було записан відеофайл під назвою: У Бахмутському районі окупанти взяли в полон двох цивільних. Що кажуть їхні родичі та файл у форматі «pdf» під назвою Рижов. Вказаний диск, з метою подальшого проведення судової портретної експертизи у вказаному кримінальному провадженні, упаковано в паперовий конверт (т.2 а.к.п.122-123);

- протокол огляду від 20 січня 2025 року, проведеного за участю спеціаліста ОСОБА_25 , об`єктом якого є сторінка у мережі Однокласники користувача ОСОБА_29 , де у розділі «про себе» зазначено інформацію «народився ІНФОРМАЦІЯ_10 , мешкає у м. Первомайськ». 21.04.2022 року здійснено публікацію фото чоловіка військовій формі з нагородою у формі зірки та посвідченням, виданим «ЛНР». Зазначені зображення скопійовані та збережені на диск (т.2 а.к.п.124-132);

- протокол огляду від 20 січня 2025 року, проведеного за участю спеціаліста ОСОБА_25 , об`єктом якого є сторінка у мережі Вконтакте користувача ОСОБА_30 , де зазначено інформацію «день народження: ІНФОРМАЦІЯ_10 , рідне місто Первомайськ», а також наявні публікації фото чоловіка у військовій формі. Зазначені зображенн скопійовані та збережені на диск (т.2 а.к.п.134-141);

- протокол огляду від 21 січня 2025 року, проведеного за участю спеціаліста ОСОБА_25 , об`єктом якого є сторінка у мережі Вконтакте користувача ОСОБА_31 , де зазначено, що сторінка видалена власником. У ході огляду через за допомогою спеціаліста встановлено, що за посиланням збережено соціальну сторінку у мережі Вконтакт на користувача ОСОБА_32 , на якій містяться три фотозображення чоловіка у зеленій камуфльованій формі зі зброєю, які скопійовані та збережені на диск (т.2 а.к.п.143-158);

- протокол огляду від 21 січня 2025 року, проведеного за участю спеціаліста ОСОБА_25 , яким встановлено, що згідно Наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 22.12.2022 року № 309 Про затвердження Переліку територій на яких ведуться (велись) бойові дії або тимчасово окуповани Російською Федерацією, що розміщується на офіційному сайті Верховної ради України, с. Володимирівка Соледарської міської територіальної громади тимчасово окупована з 22.05.2022 року, дата початку бойових дій 24.02.2022 року, дата завершення бойових дій 21.05.2022 року. с. Стряпівка Соледарської міської територіальн громади тимчасово окупована з 27.12.2022 року, дата початку бойових дій 24.02.2022 року, дата завершення бойових дій 26.12.2022 року (т.2 а.к.п.160-174);

- відповідь Регіонального сервісного центру ГСЦ МВС в Донецькій, Луганській областях, АРК та місті Севастополі Вих.№31/27/14-1452-6799-2024 від 31 грудня 2024 року, з якої вбачається, що станом на 30 грудня 2024 року автомобіль марки Volkswagen Caddy н.з. НОМЕР_4 , кузов НОМЕР_8 , рік випуску 2008, колір синій, свідоцтв про реєстрацію НОМЕР_9 від 04 грудня 2008 року зареєстровано на ім`я ОСОБА_13 , ІНФОРМАЦІЯ_11 , мешкає за адресою: АДРЕСА_5 (т.2 а.к.п.176);

- відповідь Головного центру обробки спеціальної інформації Державної прикордонної служби України Вих.№ 19/8249-25 від 29 січня 2025 року, згідно якої ОСОБА_33 , ІНФОРМАЦІЯ_11 перетнув державний кордон України 26 серпня 2023 року (т.2 а.к.п.178);

- висновок судової транспортно-товарознавчої експертизи № СЕ-19/105-25/152-АВ від 20 січня 2025 року, згідно якого середня ринкова ціна колісного транспортного засобу марки Volkswagen Caddy, 2008 року випуску, синього кольору, номерний знак НОМЕР_4 , кузов НОМЕР_8 , свідоцтво про реєстрацію ТЗ НОМЕР_9 , б урахування фактичного технічного стану, величини пробігу, умов експлуатації (зберігання), без огляду, станом на момент вчинення кримінального правопорушення, а саме 12.07.2022 року могла складати 5690,00 USD або 166460,38 грн. (т.2 а.к.п.182-186);

- висновок судової портретної експертизи № СЕ-19/104-25/6874-ФП від 24 лютого 2025 року з додатками, згідно якого у відео файлі У Бахмутському районі окупанти взяли у полон двох цивільних. Що кажуть їхні родичі при показниках індикатора відліку часу програми відео відтворення (відеоплеєра) з 00:01:12 по 00:01:18 та графічному файлі Рижов зображена одна і та ж особа (т.2 а.к.п.189-195);

- висновок судової портретної експертизи № СЕ-19/104-25/6876-ФП від 24 лютого 2025 року з додатками, згідно якого у відео файлі У Бахмутському районі окупанти взяли у полон двох цивільних. Що кажуть їхні родичі при показниках індикатора відліку часу програми відео відтворення (відеоплеєра) з 00:54 по 01:00 та в графічном файлі Нестеренко зображена одна і та ж особа (т.2 а.к.п.199-206);

- протокол огляду від 23 травня 2025 року, проведеного за участю спеціаліста ОСОБА_25 , яким проведено огляд інтернет-сайтів, виявлених за допомогою пошукової системи «Яндекс» з публікаціями за контекстним пошуком: «8-я гвардейская общевойсковая армия Южного военного округа ВС РФ», в ході якого встановлено т підтверджено входження так званої міліції «ЛНР» до складу 8-ї армії ЗС РФ, яка діяла на Солєдаро-Артемівському напрямку (т.2 а.к.п.208-215);

- протокол тимчасового доступу до речей і документів від 09 січня 2025 року, в ході якого вилучено паперову копію «заяви про видачу паспорта громадянина України у формі книжечки ОСОБА_7 , ІНФОРМАЦІЯ_6 Вказану заяву було вилучено (т.2 а.к.п.226-228).

При дослідженні наданих доказів сторони обвинувачення, судом порушень вимог ст.ст.104, 223, 240 КПК України не встановлено.

На допиті свідка сторони обвинувачення учасники не наполягали, свідків сторони захисту заявлено не було.

Стороною обвинувачення ОСОБА_5 та ОСОБА_7 , кожному окремо, пред`явлено обвинувачення у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.1 ст.28 - ч.1 ст.438 КК України (в редакції станом на 13.07.2022 року) за ознаками: порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода н обов`язковість яких надана Верховною Радою України, вчинене групою осіб.

При цьому суд враховує, що зазначена норма є бланкетною і у кожному конкретному випадку потребує звернення до правил та звичаїв ведення війни, які повинні містити посилання на норми, статті і правила відповідних конвенцій та додаткових протоколів до них, або норм звичаєвих правил, що наповнюють зміст об`єктивної сторон злочину, передбаченого ст. 438 КК України.

Отже за наслідками розгляду справи стороною обвинувачення доведено поза будь-яким розумним сумнівом, що обвинувачені ОСОБА_5 та ОСОБА_7 спільними умисними діями порушили вимоги таких міжнародних договорів:

- ст.ст. 27, 29, 31, 33, 47, 147 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року (Конвенція (IV)), ратифікованої із застереженнями Указом Президії Верховної Ради Української РСР від 03.07.1954 року (застереження були зняті Законом України №3413-IV від 08.02.2006 року);

- ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 08 червня 1977 року, ратифікованого із заявою Указом Президії Верховної Ради УРСР №7960-XI (7960-11) від 18.08.1989 року;

- ст.ст. 46, 52 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, що є додатком до IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року, набрання чинності для України 24.08.1991 року;

- ст.8 (2)(a)(vii) та (2)(b)(xiii) Римського статуту МКС від 07 липня 1998 року, ратифікованого Україною 21 серпня 2024 року.

Положеннями Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 року закріплений статус осіб, які перебувають під захистом, та визначено, яким має бути поводження з ними, зокрема містяться положення, спільні для територій сторін конфлікту та для окупованих територій.

Як встановлено судом, потерпілі ОСОБА_10 та ОСОБА_11 були цивільними особами, тобто не були учасниками збройного конфлікту, а отже знаходились під захистом зазначених норм міжнародного права.

Суд також вважає, що обвинувачені не могли не розуміти факт незаконного перетину ними у складі збройних сил РФ державного кордону України, а як наслідок і свою участь у міжнародному збройному конфлікті, викликаному збройною агресією РФ проти України. При цьому, під час судового розгляду не було встановлено жодни фактів, які б свідчили, що обвинувачені діяли під фізичним чи психічним примусом з боку осіб, які представляли іноземну державу - РФ, внаслідок чого могли би не з власної волі допустити наведені вище порушення норм міжнародного гуманітарного права.

Таким чином, аналізуючи досліджені докази як кожен окремо, так і в їх сукупності, керуючись законом, оцінюючи кожний доказ з точки зору належності, допустимості, достовірності, а сукупність зібраних доказів з точки зору достатності та взаємозв`язку, а також в сукупності з показаннями потерпілих, суд приходить до висновку, щ провину обвинувачених ОСОБА_5 та ОСОБА_7 , кожного окремо, доведено поза будь-яким розумним сумнівом у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.1 ст.28 - ч.1 ст.438 КК України (в редакції станом на 13.07.2022 року) за ознаками: порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорам згода на обов`язковість яких надана Верховною Радою України, вчинене групою осіб.

За змістом приписів ст.ст. 50, 65 КК України особі, яка вчинила кримінальне правопорушення, має бути призначено покарання необхідне і достатнє для її виправлення і попередження нових кримінальних правопорушень. При призначенні покарання суд повинен урахувати ступінь тяжкості вчиненого кримінального правопорушенн особу винного, обставини, що обтяжують та пом`якшують покарання.

Досягнення вказаної мети є однією з форм реалізації визначених у ч.1ст.1 КК України завдань закону про кримінальну відповідальність - правового забезпечення охорони від злочинних посягань прав і свобод людини і громадянина, власності та інших охоронюваних законом цінностей, а також запобігання кримінальни правопорушенням.

Призначене покарання має відповідати характеру протиправного діяння, його небезпечності, даним, що всебічно характеризують особу винного, адже така співмірність є критерієм справедливості кримінальної відповідальності.

Судом встановлено, що обвинувачений ОСОБА_5 вчинив кримінальне правопорушення, яке відповідно до ст.12 КК України є особливо тяжким злочином, на території України раніше не судимий в силу ст.89 КК України, на обліку у лікарів психіатра та нарколога не перебуває, офіційно не працює.

Відповідно до ст.ст.66, 67 КК України обставин, які пом`якшують та обтяжують покарання обвинуваченого ОСОБА_5 , судом не встановлено.

При призначенні покарання обвинуваченому ОСОБА_5 , суд враховує підвищену суспільну небезпеку вчиненого ним злочину проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку, оскільки порушення законів і звичаїв введення війни становить крайню небезпеку для світового правопорядку і з огляду на зневагу до нор міжнародного гуманітарного права, а також думки потерпілих, які просили про найсуворіше покарання, суд вважає за необхідне призначити обвинуваченому ОСОБА_5 покарання в межах санкції ч. 1 ст. 438 КК України (в редакції станом на 13.07.2022 року) у вигляді позбавлення волі на максимальний строк.

Судом також встановлено, що обвинувачений ОСОБА_7 вчинив кримінальне правопорушення, яке відповідно до ст.12 КК України є особливо тяжким злочином, раніше не судимий, перебуває у розшуку на території України за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення за ч.2 ст.260 КК України, на обліку у лікарів психіатра т нарколога не перебуває, офіційно не працює.

Відповідно до ст.ст.66, 67 КК України обставин, які пом`якшують та обтяжують покарання обвинуваченого ОСОБА_7 , судом не встановлено.

При призначенні покарання обвинуваченому ОСОБА_7 , суд враховує підвищену суспільну небезпеку вчиненого ним злочину проти злочином проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку, оскільки порушення законів і звичаїв введення війни становить крайню небезпеку для світового правопорядку і з огляду на зневаг до норм міжнародного гуманітарного права, а також думки потерпілих, які просили про найсуворіше покарання, суд вважає за необхідне призначити обвинуваченому ОСОБА_7 покарання в межах санкції ч. 1 ст. 438 КК України (в редакції станом на 13.07.2022 року) у вигляді позбавлення волі на максимальний строк.

Заходи забезпечення кримінального провадження не застосовувались. Цивільний позов не заявлений. Речові докази відсутні.

Відповідно до ч.2 ст.124 КПК України, необхідно стягнути з обвинувачених на користь держави в рівних частинах документально підтверджені витрати на проведення судової товарно-товарознавчої експертизи № СЕ-19/105-25/152-АВ від 20 січня 2025 року у розмірі 1591,80 грн., судової портретної експертизи № СЕ-19/104-25/6876-Ф від 24 лютого 2025 року у розмірі 4775,40 грн., судової портретної експертизи № СЕ-19/104-25/6874-ФП від 24 лютого 2025 року у розмірі 4775,40 грн., а всього 11142,60 грн., тобто по 5571,30 грн. з кожного.

Керуючись ст.ст.323, 368, 370, 373, 374 КПК України, суд,-

У Х В А Л И В:

ОСОБА_5 визнати винним у вчинені кримінального правопорушення, передбаченого ч.1 ст.28 ч.1 ст.438 КК України (в редакції станом на 13.07.2022 року) та призначити йому покарання у вигляді 12 (дванадцяти) років позбавлення волі.

ОСОБА_7 визнати винним у вчинені кримінального правопорушення, передбаченого ч.1 ст.28 ч.1 ст.438 КК України (в редакції станом на 13.07.2022 року) та призначити йому покарання у вигляді 12 (дванадцяти) років позбавлення волі.

Початок строку відбування покарання обвинуваченому ОСОБА_5 рахувати з моменту його фактичного затримання.

Початок строку відбування покарання обвинуваченому ОСОБА_7 рахувати з моменту його фактичного затримання.

Стягнути з ОСОБА_5 в дохід держави процесуальні витрати на проведення експертиз в розмірі 5571 гривень 30 копійок.

Стягнути з ОСОБА_7 в дохід держави процесуальні витрати на проведення експертиз в розмірі 5571 гривень 30 копійок.

Вирок може бути оскаржений до Дніпровського апеляційного суду через Покровський районний суд міста Кривого Рогу протягом 30 днів з дня його проголошення.

Вирок набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги вирок, якщо його не скасовано, набирає законної сили після прийняття рішення судом апеляційної інстанції.

Учасники судового провадження мають право отримати в суді копію вироку.

Копію вироку вручити прокурору негайно після його проголошення, копію вироку для обвинувачених вручити захисникам, інформацію про ухвалення вироку опублікувати в газеті Голос України та на офіційному веб-сайті суду відповідно до вимог ст.323 КПК України.

Суддя: ОСОБА_1